

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt bede statsministeren bekræfte – også for at der ikke skal opstå nogen som helst form for mistillid til den danske krone nogen som helst steder, det er jo også en af statsministerens forpligtelser at sikre det sammen med nationalbankdirektøren – at der i forlængelse af et dansk nej, hvis det bliver tilfældet ved folkeafstemningen i september, ikke vil opstå nogen som helst risiko for den danske kronekurs? Det vil jeg gerne bede statsministeren bekræfte, så vi også er enige om, at det svenske eksempel og den devaluering, der foregik i Sverige i sin tid, er en fuldstændig akademisk og teoretisk betragtning, som ikke har noget med den danske økonomiske situation at gøre.

Jeg tror, det er meget væsentligt for sagligheden i debatten og også af hensyn til kronekursen, at statsministeren slår det fast i dag, for vi kan ikke have, at statsministeren går rundt og sår tvivl om kronekursen og kronens troværdighed. Jeg går ud fra som en given ting, at statsministeren kan bekræfte, at det vil han heller ikke under nogen omstændigheder medvirke til.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der var først et spørgsmål, som jeg simpelt hen ikke kunne få tid til at svare på før, men det har jeg lidt tid til nu.

Hr. Frank Dahlgaard spurgte, om det ikke er sådan, at samtlige små lande uden for det fælles valutaområde – altså Sverige, Schweiz, Norge og Island – har en højere levestandard end landene indenfor. Det er jeg ikke sikker på, hvis vi tager Sverige som eksempel og måler levestandarden dér. Vi vil gerne underkaste spørgsmålet en nøjere vurdering, men jeg er ikke helt sikker på det.

Jeg tror, hr. Frank Dahlgaard også er opmærksom på, at netop fordi Sverige var i den situation i 1992-93, fik Sverige et fald i levestandarden, og som jeg ser det lige nu, er jeg ikke sikker på, at Sverige er nået tilbage på det niveau, man var på forinden; men det vil jeg selvsagt gerne undersøge. Min fornemmelse er, at Sverige nu er så langt nede på ranglisten over landene med den højeste velstand, at såvel Tyskland som Frankrig og Italien har en højere velstand end Sverige, men jeg vil gerne lige foretage et ekstra tjek.

Med hensyn til 1998 skal man også huske nogle andre ting. Det var ganske overraskende, at den internationale finanskrise ikke ramte de lande, den plejer at ramme, Portugal og Spanien

f.eks., og det gjorde krisen ikke, fordi de to lande var på vej ind i den fælles valuta. Krisen ramte derimod Danmark. Nu slap vi blidt i 1998, fordi den var ved at klinge ud, men jeg tager det som udtryk for, at hvis nye finans- og spekulationskriser måtte opstå i fremtiden, og Danmark er ude i randområdet, er vi ekstremt meget mere risikoudsat end de lande, der er inden for i fællesskabet, i det fælles valutaområde. Det er dét, der er læren fra 1998, og det er derfor, jeg peger på det forhold.

Hr. Holger K. Nielsen stillede mig nogle spørgsmål, som jeg godt vil komme tilbage til i næste runde, da tiden sætter en grænse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1875

3) Til statsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvorfor ønsker regeringen at afskaffe den danske krone samt vores egen penge-, rente- og valutapolitik, når vi – ikke mindst de seneste år – med succes har hævet reallønnen, nedbragt arbejdsløsheden og skabt overskud på både betalingsbalancen og de offentlige finanser?«

Skriftlig begrundelse

Statsministeren skriver i sin pressemeddelelse af 9. marts 2000 om »Danmarks forhold til den fælles valuta«, at Danmark med stor succes har ført en økonomisk politik herhjemme, som har nedbragt ledigheden og skabt orden i økonomien. Det har vi vel at mærke gjort selv – uden nogen hjælp fra udlandet. Tværtimod har der været lav vækst i de store eurolande, til skade for dansk eksport, men vi har klart både beskæftigelsen og betalingsbalancen alligevel.

På den baggrund er statsministerens argumentation i pressemeddelelsen uforståelig, medmindre det er en argumentation for at fastholde kronen og en selvstændig dansk økonomisk politik, som har kunnet fremvise så flotte resultater de seneste år.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren besluttede jo den 9. marts 2000, at nu skulle vi have en folkeafstemning, og da toen blev lagt fast, og der blev udsendt en pres-